

**Ізабелла С., 11 років,
шт. Юта, США**

Наступного тижня мав бути день народження мого молодшого брата Гебріеля. Йому мало виповнитися сім років, але у нього був церебральний параліч і він помер два роки тому. У Початковому товаристві ми співали пісню "Гефсиманія". Слова пісні були ясними і змістовними. Відчувалася присутність Духа.

Я знову побачу свого брата

Після співу сестра Вебстер свідчила про Спокуту Ісуса Христа. У класі відчувся ще більший вплив Духа. Потім вона розповіла про те, як кілька років тому помер її брат. Я згадала про Гебріеля і майже розплакалася. Я згадала про те, як востаннє тримала його на руках. Мені було сумно, але я також відчувала спокій.

Сестра Вебстер говорила про те, як вона радіє знанню про те, що знову побачить свого брата. Вона сказала, що знає, що всі ми побачимо рідних нам людей, які вже померли.

Після уроку я підійшла до сестри Вебстер і обійняла її. Ми проплакали разом кілька хвилин. Вплив Духа був таким сильним. Вона сказала мені, що я знову побачу свого маленького братика. Вона сказала, що Спокута Ісуса Христа призначена не лише для грішних, але й для тих, хто страждає. Вона запитала, за чим я найбільше скучаю щодо Геба, і я відповіла, що дуже сумую за його сміхом.

Я сказала сестрі Вебстер, що засмучена через те, що цього тижня був день народження Гебріеля, і мені дійсно потрібно було знати, що я знову побачу свого брата. Вона сказала мені, що сльози, які ми проливали, це сльози радості. Я відчувала Дух і знала, що сказане нею—це правда. Я впевнена, що знову побачу Гебріеля, і це робить мене дуже щасливою. Я люблю його. Я знаю, що завдяки тому, що Ісус Христос любить мене, Він віддав Своє життя, щоб я знову могла побачити Гебріеля. ●

Пісню "Гефсиманія" можна знайти у журналах *Друг* або *Лягона* за березень 2018 р.

Див. навчальний план *За Мною йдіть*, тема: "Великдень".